

SOUTĚŽNÍ ARCH 2. KOLA SOUTĚŽE „STEZKA PÍSMÁKŮ 2009

Kategorie S = nejstarší od 13 do 16 let včetně, počet v týmu jsou jen 2 soutěžící,
dále arch platí pro soutěžící MP = mimo pořadí,

Soutěžní tým (z organizace, oddílu, příp. další informace)	
Jméno, příjmení a adresa (tel., e- mail) odpovědné dospělé osoby	
Jméno, příjmení a věk soutěžící- cích (v počtu 1 nebo maximálně 2)	
Poznámky:	<p>V prvním kole může soutěžit i jednotlivec sám, pokud však získá do druhého kola potřebné body, nabídnou mu organizátoři v 2. kole možnost spojení s neúplným týmem (stejná zásada platí pro případ onemocnění v týmu). Tuto nabídku nemusí však akceptovat a může soutěžit dále jako jednotlivec.</p> <p>V tomto týmu <u>může soutěžit soutěžící ve věku od dosažení 13 let až do 16 let včetně. Soutěžící ve věku 13 až 16 let včetně nesmí soutěžit v týmu do 12 let včetně (kategorie M) - soutěží jen v tomto týmu kategorie S.</u></p> <p>Soutěžící <u>ve věku 17 let a výše se může soutěže zúčastnit „mimo pořadí“ - kategorie MP</u> (jeho řešení v jednom nebo obou kolech bude zhodnoceno, nezíská však žádné ocenění).</p>

ČASOVÝ LIMIT PRO ZODPOVĚZENÍ OTÁZEK = 90 minut.

Organizátoři spoléhají na to, že soutěžící budou pracovat samostatně a vyplní tyto soutěžní archy bez použití Bible a že také přesně dodrží časový limit, vyhrazený k samotnému vyplnění testu, aby soutěž pro všechny probíhala stejně spravedlivě. Odevzdat řešení před limitem je pochopitelně možné.

Vyplývá z toho, že ověřit si správné řešení kontrolou podle Bible je tedy přípustné až po odevzdání vyplněných testů dospělé dohlížející osobě. K tomu účelu si soutěžící může dělat poznámky.

OZNAČENÍ ŘEŠENÍ OTÁZEK: Správnou odpověď označíme křížkem a při opravě v rámci časového limitu zakřížkujeme správnou odpověď a nesprávnou odpověď škrtneme a vedle přepíšeme „opraveno“. Postup je vidět na příkladu níže.

Příklad: "Jak se jmenovala matka Ježíšova?"

- ~~A~~ Alžběta *opraveno*
~~M~~ Marie
c) Marta

Evangelia

- 1) Ježíš několikrát použil varování „Nemůže být mým učedníkem“. Patřilo to tomu, kdo
 - a) není schopen se pořádně modlit a dodržovat přikázání.
 - b) považuje něco za důležitější, než přátelství s Ježíšem.
 - c) má o Bohu všelijaké pochybnosti.
- 2) Podobenství „o ztraceném penízu“ říkal Ježíš proto, aby
 - a) ukázal, jak velikou radost má Bůh z každého hříšníka, který se dá na pokání.
 - b) učedníky povzbudil k trpělivosti při hledání Božího království.
 - c) vyzkoušel zákoníky, jestli opravdu pořádně čtou Písmo.
- 3) Ježíš vyprávěl podobenství pojednávající o Božím slově. Z něho se dá vyvodit, že
 - a) Boží slovo se nakonec dokáže prosadit vždy a u každého.
 - b) Boží slovo potřebuje připravenou mysl a citlivé srdce.
 - c) Boží slovo není pro každého, ale jen pro skupinku vyvolených lidí.
- 4) Ježíš vykládal svým učedníkům podobenství o koukolu mezi pšenici. A uzavřel to tím, že:
 - a) koukol je třeba řádně i s kořeny vytrhat, aby nezadusil pšenici.
 - b) je třeba vyčkat do žní, kdy se potom koukol a pšenice snadno oddělí.
 - c) správnému hospodáři se koukol mezi pšenici vůbec nemůže objevit.
- 5) Když Ježíš učil v chrámu, židé se divili a říkali: „Jak to přijde, že se vyzná v Písmech, když ho tomu nikdo neučil?“
 - a) Ježíš je pokáral: „Pokolení zlé a nevěřící, žádá si zázraky, ale nebude mu dáno, leč znamení proroka Jonáše.“
 - b) Ježíš na to vůbec nereagoval, protože znal smýšlení jejich srdcí.
 - c) Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale toho, který mě poslal.“
- 6) V kázání na hoře Ježíš hovořil o tom, jak se pozná správné učení. Podle něj:
 - a) všechno, co je staré, je špatné; je třeba se přidat k novému učení.
 - b) všechno, co je nové, je špatné; je třeba se pevně držet starého učení.
 - c) nezáleží na tom, je-li to nové nebo staré, ale pozná se to podle „ovoce“ – tedy výsledků.
- 7) Sobota byla svátečním dnem židů. Ježíš o sobotě učil toto:
 - a) Na tom, jestli je sobota, čtvrtek nebo pondělí vůbec nezáleží.
 - b) Sobota je dar pro člověka, podle toho k ní má člověk přistupovat: má si jí vážit, ale nemá se stát otrokem příkazů.
 - c) Boha nejlépe uctívá ten, kdo dodržuje všechny příkazy o přísném sobotním klidu.
- 8) Když přišla řeč na d'ábla – Satana, Ježíš
 - a) své učedníky důrazně varoval, aby d'ábla nepodceňovali, ale také aby věděli, že je před ním dokáže ochránit.
 - b) vysvětlil svým učedníkům, že jsou to jen hloupé povídačky a žádný d'ábel ve skutečnosti neexistuje.
 - c) se odmítl o tom bavit, aby své učedníky nepolekal.
- 9) V jednom z následujících Ježíšových výroků jde o chrám v Jeruzalémě. Ve kterém?
 - a) „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím.“
 - b) „Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“
 - c) „Přijdou dny, kdy ho budete hledat, ale nenaleznete jej.“

Pokračování evangelií

- 10) Jednou použil Ježíš obraz „Kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla“. Měl na mysli
- Boha, který chtěl ochránit svůj lid Izrael.
 - farizeje a zákoníky, kteří by chtěli ovládnout všechny Izraelce.
 - správný způsob, jak má matka pečovat o své děti.
- 11) Jak pokračovala Ježíšova řeč, kterou začal větou: „Sluha není nad svého pána.
- Proto říkám vám: Milujte se navzájem.“
 - Ať je tak tomu i mezi vámi – kdo chce být první, ať je služebníkem všech.“
 - Jestliže pronásledují mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.“
- 12) Nejčastější Ježíšovy spory byly s farizeji. Bylo to hlavně proto, že
- farizeové nevěřili ve vzkříšení.
 - farizeové byli pyšní a nemilosrdní.
 - farizeové byli lstiví, falešní a i jinak nemravní.
- 13) Podle Ježíše je správné, aby se člověk
- soustředil na přítomnost a nerozptyloval se zbytečnými obavami o zítřek.
 - stále upínal k věčnosti, protože tenhle život za nic stejně nestojí.
 - šetřil se pro tu správnou chvíli.
- 14) Jednou v Samaří Ježíše a jeho učedníky nepřijali do vesnice. Učedníci chtěli, aby Ježíš nechal vesnici za trest zničit, ale Ježíš to odmítl těmito slovy:
- „Jen ať si počkají na poslední soud, pak jim můj Otec po zásluze všechno splatí.“
 - „Jdeme do Jeruzaléma, a tak na sebe nesmíme zbytečně upoutávat pozornost.“
 - „Nevíte, jakého jste ducha. Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.“
- 15) Ježíš se za nás obětoval. Položil svůj život dobrovolně. Svědčí o tom jeho slova, když řekl, že
- se mu ve skutečnosti nic nemůže stát, protože jeho otcem je Bůh.
 - mu nikdo život nebere, ale on jej dává sám od sebe.
 - není třeba plakat nad ním, ale nad sebou, protože on nezemře, zatímco my ano.

Rút

- 1) Noemi přestala Rút přemlouvat, aby ji nenásledovala do Judska, když Rút řekla:
 - a) „Jak bych tě já mohla opustit, když mi to zákon zakazuje.“
 - b) „Nepřemlouvej mě, Noemi, vždyť víš, že v naší zemi je hlad, zatímco v Judsku nastal čas hojnosti.“
 - c) „Ať se mnou Hospodin udělá, co chce, rozdělí nás od sebe jen smrt.“
- 2) Když Rút vyšla poprvé sbírat klasy,
 - a) nevěděla, že je to zrovna pole Boázovo.
 - b) šla na radu Noemi na pole Boázovo.
 - c) šla na pole, které ji ukázal Hospodin.
- 3) Co řekla Noemi své snaze Rút, když ta jí sdělila, že se má přidržet Boázových děveček?
 - a) „Máme ohromné štěstí, má dcero, protože nebudeme mít hlad.“
 - b) „Hospodin je ti nakloněn, má dcero – vždyť Boáz je náš zastánce.“
 - c) „Dobře, má dcero, že chceš chodit s jeho děvečkami. Aspoň na tebe nebudou na cizím poli dorážet.“
- 4) V rozhovoru, který proběhl mezi Boázem a Rút v noci na humně, Boáz mimo jiné řekl:
 - a) „Hlavně ať se nikdo nedoví, že jsi přišla v noci za mnou.“
 - b) „Všechn můj lid v bráně ví, že jsi žena znamenitá.“
 - c) „Kdo ti poradil, abys sem za mnou přišla?“
- 5) Bóaz si nemohl vzít Rút za manželku, protože:
 - a) měl vlastní ženu a děti.
 - b) Rút nebyla židovka.
 - c) v Betlémě žil jiný, bližší příbuzný Noemi, který měl přednostní právo.
- 6) Co řekla Noemi, když se ráno Rút vrátila po noci strávené na humně s Boázem?
 - a) „Jak jsi mohla uvést našeho dobrodince i mě do takového nebezpečí?“
 - b) „S jakou přicházíš, má dcero?“
 - c) „Požehnán buď Hospodin, který neodňal své milosrdenství od živých ani od mrtvých.“
- 7) Kdo se účastnil jednání o budoucnosti Noemi a Rút, které svolal Boáz?
 - a) Boáz, deset mužů z městských starších a bližší zastánce Noemi.
 - b) Boáz, Noemi, deset mužů z městských starších a bližší zastánce Noemi.
 - c) Boáz, městský soudce, bližší zastánce Noemi a deset mužů z městských starších.
- 8) Co způsobilo, že se původní zastánce Noemi svého práva zřekl ve prospěch Bóaze?
 - a) Neměl dostatek peněz, aby si ji mohl koupit i s polem, které náleželo Elímelekovi a Noemi.
 - b) Nechtěl zaručit, že zachová jméno zemřelého manžela Rút ve svém dědictví.
 - c) Nelíbila se mu ani Noemi, ani Rút.
- 9) Když se Boázovi a Rút narodil syn, dostal jméno
 - a) od Boáze.
 - b) od starších.
 - c) od sousedek.
- 10) Jméno Obéd znamenalo:
 - a) Hospodin je milosrdný
 - b) Ctitel Hospodinův
 - c) Hospodin zachraňuje

2. Samuelova

- 1) David se nejprve usadil v Chebrónu. Proč?
 - a) Bylo to nejbliže, tak proč by chodil jinam.
 - b) Nařídil mu to prorok Nátan.
 - c) Řekl mu to Hospodin.
- 2) Když Jóab s Abíšajem zabili velitele Saulových vojsk Abdéra,
 - a) dal jim David velkou odměnu.
 - b) dal jim Íš-bóšet velkou odměnu.
 - c) David nad Abnérovým hrobem plakal a postil se.
- 3) David nazval Saulova syna Íš-bóšeta po jeho smrti:
 - a) největším vyvrhelem.
 - b) spravedlivým.
 - c) svým přítelem.
- 4) Jeruzalém se nazývá Město Davidovo. Jak se jmenoval před tím, než se v něm David usadil?
 - a) Pevnost Masada.
 - b) Pevnost Sijón.
 - c) Pevnost Chebrón.
- 5) Co hlavně vytýkal Hospodin Nátanovými ústy Davidovi, když zhřešil kvůli Bat-šebě?
 - a) Že pohrdl jeho slovem a dopustil se toho, co je v jeho očích zlé.
 - b) Že nedokázal ovládat svůj chtíč.
 - c) Že dal celému izraelskému lidu veliké pohoršení.
- 6) Abšalóm zahájil otevřeně svou vzpuru proti svému otci Davidovi tím, že se prohlásil králem v:
 - a) Chebrónu.
 - b) Jeruzalémě.
 - c) Betlémě.
- 7) Kdo vedl Davidovo vojsko v bitvě s Abšalómem?
 - a) Král David.
 - b) Davidovi služebníci Jóab, Abíšaj a Itaj. David zůstal v Machanajimu.
 - c) David společně se svými služebníky Jóabem, Abíšajem a Itajem.
- 8) David nařídil bojovníkům, aby:
 - a) s Abšalómem jednali s ohledem na Davida šetrně.
 - b) Abšalóma jako zrádce na místě zabili.
 - c) Abšalóma odvezli do vyhnanství.
- 9) Jak skončilo Šebovo spiknutí?
 - a) Šeba pochopil, že nemá naději na vítězství, a proto se Davidovi vzdal.
 - b) Na Davidův příkaz jej pronásledoval Jóab a nakonec je Šeba zabit.
 - c) Jóab zabil Šebu u velkého kamene v Gibeonu ranou pod žebra.
- 10) David ve vděčném chvalozpěvu mimo jiné říká: „V soužení jsem vzýval Hospodina, ke svému Bohu jsem volal“
 - a) ... hořké slzy jsem proléval dnem i nocí., když zasáhl mé ledví svými šípy.“
 - b) ... Jak horská bystřina zazněl jeho hlas, jak zurčící vody na jaře.“
 - c) ... Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.“

Epištola Římanům

- 1) V listě Římanům se o evangeliu říká, že:
 - a) je to naše moc ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Řeka, ale také pro Žida.
 - b) je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka.
 - c) je to dobrá zpráva pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Římana.

- 2) V druhé kapitole listu Římanům Pavel píše: „Nastane den, kdy ...“
 - a) ... navštívím Řím, budu navštěvovat chudé a radovat se s nimi.“
 - b) ... budete trpět a naříkat.“
 - c) ... Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.“

- 3) Židé mají díky obřízce přednost před ostatními.
 - a) Ano.
 - b) Vůbec ne.
 - c) V listě Římanům se o tom nepíše.

- 4) Pavel cituje Davida, který říká:
 - a) „Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích.“
 - b) „Lid, který není můj, povolám za svůj lid a Nemilovanou nazvu Milovanou.“
 - c) „Hle, kladu na Sionu kámen úrazu a skálu pohoršení, ale kdo v něho věří, nebude zahanben.“

- 5) Kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila:
 - a) spravedlnost.
 - b) láska.
 - c) milost.

- 6) Jestliže to, co dělám, je hřích, a je to proti mé vůli, pak:
 - a) souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý.
 - b) nesouhlasím se zákonem, protože mě zahanbuje.
 - c) nehřeším, neboť kde není souhlas, není ani hřích.

- 7) Nyní již není žádné odsouzení pro ty,
 - a) kteří jsou v Kristu Ježíši.
 - b) kteří plně zachovávají zákon.
 - c) kteří mají pevnou víru.

- 8) Podle apoštola Pavla víme, že vše napomáhá k dobrému těm,
 - a) kdo zachovávají zákon Kristův.
 - b) kdo milují Boha.
 - c) kdo jsou ospravedlněni krví Kristovou.

- 9) Když apoštol Pavel mluvil o Izraeli a jeho stavu, vyjádřil toto přání:
 - a) „Jsem hrdý na svůj lid, přál bych si být spolu s nimi Bohem požehnán.“
 - b) „Jsem zklamán svým lidem, jak hluboko klesl, kéž jej Bůh prokleje pro jejich hříchy.“
 - c) „Mám neustálou bolest ve svém srdci. Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry.“

Pokračování epištoly Římanům

- 10) Pavel zná cestu, která vede ke spasení Izraele. Je to tato:
- „Pevně se držte zákona, který vám svěřil Mojžíš, služebník Hospodinův, a budete spaseni.“
 - „Vyznáš-li Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že vstal z mrtvých, budeš spasen.“
 - „Pohané spoléhají na milost, ale ty, Izraeli, jsi vyvolený rod Abrahamův, a proto budeš spasen.“
- 11) Znamená přístup pohanů do Božího království, že Bůh zavrhl Izrael, který kdysi povolal jako svůj lid?
- Ne, protože Boží dary a jeho povolání je neodvolatelné.
 - Ano, nyní celý původní Boží záměr i povolání přechází na křesťany.
 - Ne, ale Izrael musí dál realizovat původní Boží záměr a nesměšovat se s pohany.
- 12) Pád a spásu Izraele přirovnává Pavel k práci zahradníka, který prořezává a roubuje stromy. O kterých stromech v této souvislosti Pavel mluví?
- o fíkovnících
 - o olivách
 - o vinných kmenech
- 13) Pavel vysvětluje své poslání takto: „Vám z pohanských národů říkám, že právě já, apoštol pohanů, vidím slávu své služby v tom, abych...“
- ... zachránil alespoň ty nepatrné ostatky Izraele, které mne poslechnou.“
 - ... zbytečně nejítřil vášně a spory a tak přispěl k usmíření, které vede ke spasení.“
 - ... vzbudil žárlivost svých pokrevních bratří a některé z nich přivedl ke spasení.“
- 14) Co řekl apoštol Pavel o Božích darech?
- Všichni jsme dostali stejné dary, tak aby se nikdo nemohl vychloubat.
 - Máme rozličné dary, podle milosti, která byla dána každému z nás.
 - Nikdo nedostal dary, leč Boží syn. Na nás však čekají při jeho návratu.
- 15) Silní jsou povinni podle Pavla:
- snášet slabosti slabých
 - nenechat se zlákat slabostí slabých
 - stát se slabými a nepovyšovat se nad nimi